

KLF

Kirke & Medier

METTE BOCK

Flere medier kan levere
public service, mener
kulturministeren.

Side 4-6

Tema:

NÅR MEDIER INSPIRERER TROEN

Side 8-17

KLF, Kirke & Mediers landskontor
Korskærvej 25, 7000 Fredericia
Tlf. 86 62 74 66 (ma-to kl. 10-14)
info@klf.dk, klf.dk
Gaver: 9402-0003277550

Deadline for levering af stof til
Kirke & Medier 2-2017 er 4. april
2017. Næste magasin udkommer
9. maj 2017.

Kirke & Medier er KLF's medlems-
blad. Se tidligere udgaver på www.klf.dk/blad

LANDSFORMAND

Henning Bjerg Mikkelsen
hbm@klf.dk

GENERALSEKRETÆR OG ANSVARSHAVENDE REDAKTØR

Mikael Arendt Laursen
mal@klf.dk

REDAKTØR

Svend Løbner
sl@klf.dk

REDAKTION

Svend Løbner
Mikael Arendt Laursen
Robert Bonde Hansen
Henrik Lundahl Revshøj

LAYOUT

Henrik Lundahl Revshøj

RIS, ROS OG IDEER

Send en mail til sl@klf.dk

OPLAG

12.000 eksemplarer
ISSN nr. 0902-5146

TRYK

Jørn Thomsen Elbo A/S

FORSIDEFOTO

Kirke- og kulturminister
Mette Bock
Foto: Henrik Lundahl Revshøj

LEDER AF LANDSFORMAND HENNING BJERG MIKKELSEN

Medier bør også formidle åndelige værdier

**Transmission af gudstjenester er god public service.
Forkyndelse oplyser om det, der er større end os
selv, og formidler værdier, vi kan samles om.**

Naturligvis hører menighedens gudstjeneste og forkyndelse hjemme i radio og TV! Ganske enkelt fordi det er god public service. For det første tilgodeser man et behov hos de borgere, som af forskellige årsager ikke har mulighed for fysisk at deltage i den lokale menigheds gudstjeneste. For det andet er det gedigen folkeoplysning. Man får en indsigt i menighedens indre liv og dermed også en fornemmelse for det, som er selve kernen i den kristne kulturarv. Endelig for det tredje kommer kirken til orde på lige fod med andre interessegrupper i vores samfund. Netop her spiller forkyndelse en helt særlig rolle, fordi det for kirken ikke kun handler om at formidle, diskutere og forklare, hvad kirke, tro og kristendom er.

Forkyndelse er en helt særlig genre, som skal gøre os lydhøre for den åndelige dimension, nemlig det, vi ikke kan sige os selv. Vi får her givet en stille stund, hvor vi kan lytte os ind på det, som er større end os selv, og som kan trøste, hjælpe og vejlede os i hverdagen. Vi får rakt et håb, som kan bære os i livet.

Det er godt for et samfund at have åndelige værdier, som kan samle os, et værdigrundlag, vi står sammen om. Folkekirken er stadig de fleste danskeres fælles hjem. Derfor hører dens gudstjeneste helt klart med i billedet, når vi taler public service. Også andre trossamfunds gudstjenester får plads.

Men hvordan sikrer vi, at forkyndelsen fortsat har en plads i et stadig mere fragmenteret mediebillede? Kulturministerens udmelding om en slankning af DR og en spredning af public service på andre medieudbydere kan godt bekymre. For hvis man spreder public service på alt for mange aktører, bliver det sværere at holde styr på, at kvalitet og indhold bliver som ønsket.

Er det derfor ikke bedre at samle public service f.eks. hos DR, som så har forpligtelsen til at levere på alt det, der samler danskerne?

Gudstjenesten bør i hvert fald forblive et public service-krav - for sammenhængskraftens og fællesskabets skyld.

INDHOLD

Kirke & Medier

4 METTE BOCK RYSTER
PUBLIC SERVICE-POSEN

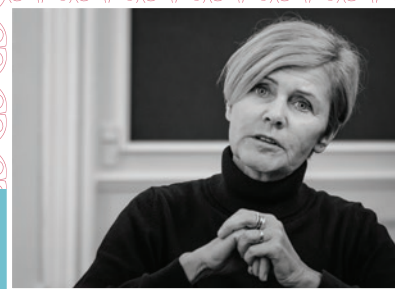
8 KANALCHEF PÅ P1 VIL NÅ
HELE MENNESKET

10 MERE ELLER MINDRE TRO
PÅ DR?

12 MØD TV-GUDSTJENESTEN
BACKSTAGE

16 KRONIK: NÅR TRO ER NOGET,
DE ANDRE HAR

18 BUKETTEN: ERKAN GØR
UNGE MEDIEBEVIDSTE

8-17 TEMA

NÅR MEDIER INSPIRERER TROEN

Vi sætter fokus på public service-forpligtelsen til at oplyse om kristendom og kirke.

AF SVEND LØBNER

NY KULTURMINISTER RYSTER PUBLIC SERVICE-POSEN

Mette Bock vil afskaffe licensen, slanke Danmarks Radio, sælge TV 2 og lade flere medier komme til fadet for folkeoplysning. Hvad betyder det for danskernes dannelse og fælles forståelse af historien og den kristne kulturarv?

Lad det være sagt med det samme. Danmarks ny kirke- og kulturminister lægger vægt på kristendommens betydning for det danske samfund.

- Vi står på skuldrene af tidligere slægter og er alle blevet præget af kristendommen, uanset om man er medlem af folkekirken, medlem af et andet trossamfund, eller om man er ateist. Vi er alle sammen præget af, at vi lever i et land, som er formet af den kristne kulturarv, siger Mette Bock (LA), da vi møder hende til interview i Kirkeministeriet.

Indhold først, derefter udbydere

Men det behøver ikke kun at være Danmarks Radio, TV 2 eller Radio24syv, der leverer public service. Det kan man også forpligte andre medier til, mener Mette Bock. Hun går derfor ind for at slanke Danmarks Radio, afskaffe licensen, sælge TV 2 og lade andre medieudbydere komme til.

Og derfor ligger det lige på tungen at spørge ministeren om, hvordan hun ud fra det scenarie vil sikre god public service, der også tilgodeser det kirkelige segment og formidler den vigtige kristne kulturarv til danskerne.

- Jeg er ikke særlig optaget af institutioner, men mere af indhold. Hvis vi i Danmark synes, der for eksempel skal være mulighed for at være en del af en gudstjeneste, når man ikke er fysisk i kirkerummet, så skal vi finde ud af, hvem der kan producere og stille det til rådighed. Det skal være i den rækkefølge - i stedet for den lidt rigide diskussion om, hvorvidt

man er for eller imod DR, og at public service kun er noget, der kan leveres af statsejede eller statsfinansierede medier. Det, mener jeg, er en gammeldags måde at tænke på. Det bliver jo mere og mere muligt at give mennesker adgang, uden at det nødvendigvis skal være i store, gamle, tunge organisationer.

Adgang for flere, men brug for vejledning

Men når det er kanaler, man selv skal finde frem til og betale for, har alle jo ikke lige adgang til samme information...?

- Men det er jo allerede meget fragmenteret. For eksempel er DR splittet op i en lang række forskellige kanaler. Vi sidder ikke omkring det samme lejrball som dengang, DR var en monopolinstitution. Og i virkeligheden er der lettere adgang for flere mennesker i dag, end der var for 30, 40 og 50 år siden. Der er så i højere grad brug for, at der er nogen, der kan lede os derhen, hvor vi gerne vil.

Er der noget, du er utilfreds med i den nuværende ordning?

- Ja, jeg synes, det er meget mærkeligt, at danskerne skal betale det samme, uanset om de har fjernsyn, radio eller måske kun en pc. Vi har for længst vænnet os til, at vi kan hente flere ting forskellige steder, og vi har også vænnet os til, at ting koster noget. Så i stedet for, at vi alle sammen skal tvinges til at betale over 2.400 kroner i licens, kunne der komme noget spændende ud af, at vi fik en større frihed til at vælge.

*"Jeg er ikke særlig optaget af institutioner, men mere af indhold,"
siger kirke- og kulturminister Mette Bock, der ønsker at udlicitere
public service-forpligtelsen til flere mediehuse.
Foto: Henrik Lundahl Revshøj.*

Der er lettere adgang til information i dag end nogensinde før, mener Mette Bock, der selv debatterer flittigt på Facebook. Foto: Henrik Lundahl Revshøj.

Køber skal forpligte sig til public service

Mette Bock tror dog, at Danmarks Radio også vil eksistere om 10-20 år:

- Men det bliver måske bare et andet DR end det, vi kender i dag, fordi der er så mange flere tilbud, siger hun.

Men økonomiske interesser vil jo spille ind, hvis for eksempel TV 2 bliver solgt til en anden virksomhed...

- Der er jo ikke noget, der forhindrer, at man pålægger køber forpligtelser som forudsætning for, at man vil sælge. Og det er faktisk sådan, at hovedstationen TV 2 ikke modtager statsstøtte i dag.

Der skal vel også løbende kontrolleres?

- Det er der godt fem millioner danskere, der nok skal holde øje med! Vi har jo hvert eneste år omkring højtiderne for eksempel en levende diskussion om, hvorvidt DR og TV 2 leverede tilstrækkeligt og på den rigtige måde. Det har vi heldigvis vågne borgere, der holder godt øje med. Og i det omfang staten finansierer det, skal der laves aftaler i rammer for, hvad der skal leveres.

Fællesskabet lever bedst i frihed

Man kan synes, at to ting stritter lidt i hver sin retning: Public service

og et nuanceret medieudbud. Hvordan sikre dannelse og sammenhængskraft, når medieudbuddet bliver mere og mere fragmenteret?

- Det er i hvert fald ikke noget, vi kan styre fra statens side. Vi skal vænne os fra at tro, at fællesskab er noget, staten skaber. Det er det ikke. Rigtige fællesskaber, levende fællesskaber dannes af folk selv. Så kan staten godt understøtte. Men man skal passe meget på ikke at overstyre, fordi så suger man livet ud af det hele.

KLF har stor indflydelse

Hvordan kan KLF i et fragmenteret mediebillede kontrollere, at der rent faktisk bliver leveret public service?

- Jeres organisation har jo en kæmpestor indflydelse - det ved jeg fra min tid som kirkeordfører. Det er en meget stærk lobbyistorganisation - og det er godt.

Men en kommerciel virksomhed er jo ikke forpligtet til at lytte til os...

- Næ, det er de ikke. Men der er jo stadig mange mennesker, som bakker op om jeres organisation. Og jeg forestiller mig heller ikke, at vi ikke skal have public service i vores samfund. Det eneste, jeg stiller spørgsmålstejn ved, er, om det skal være præcis de producenter og leverandører, vi har i dag.

EKSTRA LICENSMIDLER TIL BØRN OG UNGE

Partierne bag mediaaftalen har aftalt at styrke public service og indsatsen over for børn og unge med 80 millioner kroner. En oplagt mulighed for at formidle stof om tro og eksistens til målgruppen, mener KLF.

- Børn møder stort set ingen programmer om kristendom og tro, når de tænder for deres kanaler, og når en kirke endelig dukker op på Ramasjang, så er det for at gøre grin med den, siger generalsekretær Mikael Arendt Laursen og henviser til Ramasjang-udsendelsen Onkel Rejes Sørøvershow, hvor en rundkirke bruges som toilet.

- Det er latterliggørelse af kristne symboler i stedet for information og oplysning på et ordentlig grundlag, siger Mikael Arendt Laursen.

LOKALRADIOER MÅ TRANSMITTERE GUDSTJENESTER

Der er ingen begrænsninger på religiøst indhold i ikkekommercielle lokalradioer, men fra 2018 skal mindst én time om ugen handle specifikt om lokale forhold. Resten af sendetiden er op til stationen selv, oplyser Kulturstyrelsen til Den Kristne Producent Komité (DKPK), der organiserer 35 lokale kristne radio og tv-stationer.

- I den gældende lokalradioordning, der løber til og med udgangen af 2017, er der ingen begrænsninger på at sende religiøst indhold, heller ikke gudstjeneste-transmissioner, siger fuldmægtig ved Kulturstyrelsen, Thyge Moos.

Fra 2018 skal stationerne dog sende lokalt indhold mindst én time om ugen. Om et program er lokalt nok afgøres af Radio- og tv-nævnet.

SKÆVT MEDIEBILLEDE UDSTILLER RELIGIØSE MINORITETER

Ny analyse af mediers dækning af islam og muslimer afslører, at man bruger kilder udenfor tros-samfundet, at man fokuserer på den rigide tolkning af religiøse tekster, og at artiklerne stort set kun omhandler få yderligtgående grupperinger.

Netavisen Sameksistens står bag undersøgelsen, som viser, at det i overvejende grad er politikere og eksperter, der udtaler sig om muslimers tro og praksis (54 procent). Kun en tredjedel af kilderne er selv muslimer (32 procent).

- Det ensidige medie billede bidrager til at give befolkningen et fortegnet, generaliserende og fordomsfuldt billede af islam og muslimer, mener redaktør Bent Dahl Jensen.

TV 2 VIL INSPIRERE SEERNE MED GODE HISTORIER

Nyheder skal ikke kun handle om død og ødelæggelse. De skal også fortælle om ildsjæle, der gør en forskel, og initiativer, der rent faktisk lykkes, mener nyhedschef på TV 2 Jacob Kwon.

En hotelejer giver gratis hotelophold for fattige familier. Det går bedre med kræftbehandlingen i Danmark. Og der er ikke længere fare for at ozonlaget forsvinder.

Det er nogle af de inspirationshistorier, som seere af 19 Nyhederne på TV 2 har kunnet glæde sig over i 2016.

- Det er på sin plads også at koncentrere sig om de ting, der lykkes, for ikke at skævvride virkelighedsopfattelsen. Der er jo rigtig meget, der lykkes rundt omkring. Det har også nyhedsværdi. Og folk bliver enormt inspireret af at høre den type nyheder, siger Jacob Kwon.

Nyhedsteamet på TV 2. Foto: TV 2.

AF SVEND LØBNER

Kanalchef Thomas Buch-Andersen: P1 skal tale til hele mennesket

Danmarks Radios P1 har hidtil talt meget til hovedet; nu skal radiokanalen også tale til følelser, hjerte og krop, mener P1's kanalchef Thomas Buch-Andersen. For trosstoffet betyder det fokus på, hvor troen kommer fra, og hvad vi bruger den til i hverdagen.

Thomas Buch Andersen er blevet kritiseret for som chef for P1 at gøre kanalen mindre faglig og mere snakkende. Men for kanalchefen forholder det sig lige modsat. P1 bliver faktisk mere faglig, fordi den tager fat i de konkrete udfordringer, som optager danskerne i dag.

- Der har været en tendens på P1 til, at kanalen taler meget til hovedet og til samfundsborgeren. Jeg kunne godt tænke mig, at P1 blev mere helhedsorienteret, så vi ikke blot taler til hovedet, men også taler til følelser, hjerte og krop så at sige.

Vil afspejle det, danskerne bruger tid på

Hvad betyder det konkret?

- Det betyder, at samliv, ægteskab, familie og arbejdsliv, alt det, som vi bruger rigtig meget af vores liv på, kommer mere i fokus.

Kanalchefen vil inspirere fagredaktionerne til at have mere med hinanden at gøre og i højere grad inddrage lytterne i udsendelserne.

- Der har været en tendens til, at P1 har været en række lukkede fællesskaber omkring nogle faggrupper. Jeg vil gerne lukke op, så uanset hvilket stofområde det er, så bliver det formidlet på en måde, så flere føler sig inviteret til at være med.

'Religionsrapport' bliver til religionshistorie

Hvad betyder det for trosstoffet?

- Det betyder, at vi kan skelne mellem tro og religion som et samfundsanliggende og som en personlig sag. De to ting hænger naturligvis tæt sammen, men det er et forsøg på at komme rundt om de forskellige aspekter.

- Tro og religion er et kerneområde for P1. Vi behandler det jo løbende i de aktuelle flader. Men vi vil gerne brede spørgsmålet om tro og religion mere ud og har derfor omdannet programmet Religionsrapport til et program, der omhandler

det, der sker i samspillet mellem tro, religion og historie. Altså, hvor vi kommer fra, og hvad vi tror på. Det er vores identitet og vores værdier, der er i fokus. Det nye program, Tidsånd, varer en time og ligger i "prime time", dvs. en af de stærke flader.

Troshistorie og trosforhold

Husker I så at gøre det nærværende for den enkelte?

- Ja, det gør vi, for vi har jo stadig programmet Mennesker og Tro, det ugentlige program, hvor man taler med individet om deres troshistorie og trosforhold. Og i øvrigt bliver det ikke kun religion som samfundsanliggende, der bliver behandlet i det ny program; det er også et trosprogram.

Så man kan spørge ind til eksperters eget personlige forhold til tro?

- Det kunne det være, og det, synes jeg, er et meget relevant spørgsmål. Når vi med samfundsbrillerne på udspørger forskeren, ekspertten eller meningsdanneren, kunne vi passende også stille spørgsmålet: "Hvor står du egentlig selv henne i det her?"

Men det lyder som om, programmet bliver mindre aktuelt og mere historisk?

- Nej, det bliver mindst lige så aktuelt som "Religionsrapport". De historiske debatter bliver aktualiseret. Det er aktualitet, der er kanalens kerne. Så det skal man ikke være bekymret for.

Mere og bedre plads til trosstoffet

Man kan være bekymret for, at religionsstoffet bliver skåret til, så der ikke bliver så meget religion i radioen?

- Nej, vi giver faktisk mere plads til religionsstoffet og lægger det på tidspunkter, hvor der potentielt er flere lyttere. Og det

A close-up portrait of Thomas Buch-Andersen, a man with short brown hair and blue eyes, looking slightly upwards and to the right. The background is dark with out-of-focus warm lights, creating a bokeh effect.

» **THOMAS BUCH-ANDERSEN**

blev kanalchef på P1 den 1. februar 2016. Han er cand.mag. i dansk og medievidenskab fra Københavns Universitet og har en master i radiojournalistik fra University of London. Thomas Buch-Andersen er mest kendt som på DR2-programmet Detektor. Han har også været journalist på BBC og har flere bogudgivelser bag sig.

"Tro og religion er kerneområder for P1," erklærer kanalchef Thomas Buch-Andersen, der skelner mellem tro som samfundsanliggende og som personlig stillingtagen. Foto: Bjarne Bergius Hermansen, DR.

gør vi i erkendelse af, at religion spiller en ret vigtig rolle i vores samfundsdebat, og at troserfaringer er vigtige.

P1 vil fortsat transmittere kristne gudstjenester hver søndag, lover Thomas Buch-Andersen:

- Radiogudstjenesterne er en transmission af gudstjenester; det er ikke Danmarks Radio som sådan, der forkynner. Det er - uden sammenligning i øvrigt - ligesom, når vi transmitterer en fodboldkamp.

- Vi viderebringer en tradition til vores lyttere, og det gør vi i høj grad af historiske grunde. Vi gør det, fordi vi gerne vil yde den service til vores lyttere, særlig dem, som selv har svært ved at komme i kirke, og som har en rutine eller et ritual omkring det at høre gudstjenesten i radioen.

Hvordan ser du som kanalchef på det?

- Jeg synes, det er rigtig godt, at DR har det tilbud. For jeg tror, at der er en gruppe lyttere, som gerne vil have den mulighed. Og

det har historisk været en del af taleradioen og kanalen. Som jeg ser det nu, er det noget, vi fortsætter med.

Andagt eller gudstjeneste alle ugens dage

Så der sker ikke det samme som med Morgenandagten, som mange føler er parkeret på et sidespor?

- Nej, det er ikke et sidespor. Morgenandagten finder du hver morgen på P2. Det er rigtigt nok på DAB og Internet, men mange har jo DAB-radio og lytter til radio på deres smartphone. Det er vigtigt, at tilbuddet er der, så man kan finde det, hvis man er interesseret.

- Vi flyttede i sin tid Morgenandagten fra P1 til P2, men om det er den ene eller den anden kanal, synes jeg ikke, er så afgørende. Der er Morgenandagt i 20 minutter fra mandag til lørdag på P2 og gudstjeneste hver søndag på P1. Alle ugens dage året rundt er der enten morgenandagt eller gudstjeneste i radioen, lover Thomas Buch-Andersen.

Mere eller mindre tro i DR?

I løbet af 10 år har DR vist 10 gange flere gudstjenestetimer på TV, mens dækningen af tro og eksistens på radio er faldet med en sjettedel. Fra 2017 styrkes trosdækningen, lover DR.

Er der kommet mere eller mindre trosstof i Danmarks Radio de senere år? Tal fra DR Medieforskning viser en interessant udvikling fra 2005 til 2015.

Her er tros- og eksistensprogrammernes TV-tid vokset støt fra 43 timer i 2005 til 143 timer i 2015. Det skyldes blandt andet, at Morgenandagten i 2011 blev sendt på TV. Samtidig har DR sendt flere søndagsgudstjenester i perioden - fra 11 i 2005 til ikke færre end 124 i 2015.

Samme antal gudstjenester

Modsat er radioens sendetid med programmer om tro og eksistens dalet i løbet af de 10 år. Det skyldes blandt andet, at sendetiden for programmerne Religionsrapport og Mennesker og tro blev halveret. Antal gudstjenestetransmissioner fra landets folkekirker er nogenlunde ens i perioden - 82 i 2005 og 83 i 2015.

Morgenandagtens sendetid er også reduceret fra 117 timer i 2005

til 91 i 2015. Radioens samlede dækning af tros- og eksistensstoffet er dalet fra 310 timer i 2005 til 262 timer i 2015.

Nedgang rettes op

- Fra 2017 styrker vi fokus på tros- og religionsdækningen og giver mere plads til området, lover kanalchef på P1, Thomas Buch-Andersen.

Religionsrapportens afløser, Tidsånd, er oppe på en hel time, og P1 lancerede ved årsskiftet en time med "Geetisk råd", der giver råd til unge, der er kommet i klemme mellem forskellige kulturer, herunder religioner.

Ud over de nye P1-programmer er der spændende temaer på bedding også på tv, idet 2017 er jubilæumsår for Reformationen, der tog fart for 500 år siden med Martin Luthers 95 teser imod afladshandlen. Tro og religion vil også indgå i markeringen af 100-året for den russiske revolution i 1917.

FAKTA:**GUDSTJENESTETRANSMISSIONER**

betegnes som Danmarks Radios ældste radioserie. Den første gudstjeneste blev transmitteret søndag den 22. februar 1925. Transmissionerne skal "spejle" det danske gudstjenesteliv i landsbykirker, forstadskirker, bykirker, storbykirker og suppleres med transmissioner fra den romerskkatolske kirke, frikirker, moskeer og den jødiske synagoge.

Kilde: KD

At være en del af et oplyst samfund indebærer, at man får indblik i en gudstjeneste, mener kirke- og kulturminister Mette Bock. Foto: Henrik Lundahl Revshøj.

Mediegudstjenester gør os klogere på os selv og hinanden

Transmission af gudstjenester er folkeoplysning og hører derfor med i mediebildet, mener kirke- og kulturminister Mette Bock.

Normalt skelnes der skarpt mellem formidling og forkyndelse i mediernes behandling af trosstof. Men hvor kommer tv-gudstjenesten og P1's Højmesse så ind?

- Radio og tv har også en folkeoplysningsopgave. Og til folkeoplysning hører jo også, at man giver os alle sammen mulighed for at se, hvad der foregår indenfor de forskellige trossamfund. Det er jo en del af det at være i et oplyst samfund, siger Danmarks ny kirke- og kulturminister Mette Bock.

Indblik og indsigt i hinandens tro

Og denne indsigt i andres tro og liv medvirker til den generelle dannelse af befolkningen, mener hun.

- Hvis ikke man over hovedet ved, hvem hinanden er, så har man jo heller ikke chance for at forstå hinanden. Men når man spejler sig i andre, for eksempel i andre trossamfund, så lærer man noget om sit eget: Hvad det vil sige at være kristen eller medlem af Folkekirken.

Tv-gudstjenesten er en succes

Kan højmassen på P1 og tv-gudstjenesten på DR K have en samlende

effekt, fordi alle så kan se, hvad der foregår i kirken, og hvad det kristne budskab drejer sig om?

- Sådan er det jo. Når der er noget, vi alle sammen lytter til, så samles vi omkring det. Men nu er det jo ikke alle, der ser tv-gudstjenesten, men det har været en stor succes i den forstand, at der efter sigende er lige så mange, der ser gudstjenesten, som der er sammenlagt i kirkerne rundt omkring i Danmark. Så man når jo ud til flere.

For og imod transmissioner

Netop gudstjenestetransmissioner er en gammel diskussion, fortæller Mette Bock:

- I 1929 var der en diskussion om, hvorvidt det gamle Statsradiofonien skulle transmittere fra gudstjenester. Det var der nogle, der var meget imod, for så kom folk jo ikke i kirke længere!

Men den gamle biskop over Fyens Stift, Anders Jensen Rud, sagde, at det var meget bedre, at man også transmitterede i radioen.

- For så kunne de, der havde lidt for langt eller ikke kunne rejse sig af stolen for at gå i kirke, høre Guds ord, fortæller kirke- og kulturminister Mette Bock.

AF SVEND LØBNER

KOM **BACKSTAGE** TIL EN TV-GUDSTJENESTE!

Vi blev inviteret til optagelse af en fastelavnsgudstjeneste i Uhre Kirke ved Brande.

Der er spot på Uhre kirke, og der stråler usædvanligt meget lys ud fra det farvestrålende kirkerum. Fire store hvide lastbiler fra DR står udenfor. Ledninger fører ind i kirken, hvor mikrofoner, lamper og tv-kameraer fylder op blandt folk, der vimser rundt mellem teknikere, fotografer, producer og ikke mindst Fleming Stentoft, der dirigerer hele foretagendet.

Vi er med til optagelse af en søndagsgudstjeneste i Uhre Kirke ved Brande på en ganske almindelig tirsdag. På et par dage skal optages ikke færre end fire gudstjenester, som alle skal sendes i løbet af februar – fra Kyndelmisse til Fastelavn.

Sjovt og overraskende

Stemningen syder af forventning. Børnene strømmer ind i fastelavnskostumer. Også voksne fylder kirkebænkene, mens de sidste forberedelser falder på plads.

- Det er en meget stor fornøjelse at komme rundt og møde præsterne, organisterne, kirketjenerne, kordegnene og menighederne rundt omkring i hele landet, fortæller Flemming Stentoft. - Jeg rammes af det hver gang. Det er sjovt og nogle gange overraskende.

Helligånden klarer resten!

En halv time inden orglet slår de første toner an, gennemgår han gudstjenestens forløb for menighed og medvirkende. "Hvor er det dejligt, at vi har en ninja, en klovn og en kat," smiler han til børnene. "Asger, vil du lige læse indgangsbønnen, som du har øvet?" spørger han en dreng med detektivhat. "Og sikke mange sangglade

konfirmander – Klap ad dem!" Alle klapper begejstret.

Og så er vi ved at være klar.

- Så, nu har vi forberedt os, og så klarer Helligånden resten!

Budskabet passer

Orglet spiller, koret og menigheden synger det bedste, de har lært, bønner bedes, prædiken høres, nadver nydes, og en pige med ildrødt fastelavnshår læser udgangsbønnen.

Og undervejs har man glemt de mange ledninger, de snurrende kameraer og de sommerfugle, de medvirkende uden tvivl havde i maven til at begynde med.

TV-gudstjenester er en god idé, mener Poul Erik Knudsen, provst i Ikast-Brande Provsti, som modtog henvendelsen fra DR.

- Man kan sagtens formidle budskabet, selv om det er skåret til mediet, fastslår han.

» DR KIRKEN SKIFTER NAVN

Tv-transmission af gudstjenester kaldes fremover blot "gudstjenester"

- DR er ingen kirke. Kirkerne ligger ude i landet, og det er dem, vi gerne vil vise mangfoldigheden af, forklarer tilrettelægger Flemming Stentoft.

"Det er en fornøjelse at komme rundt og møde menighederne."
fortæller tv-gæstjensernes tilrettelægger Flemming Stentoft.
Foto: Henrik Lundahl Revshøj.

AF ROBERT BONDE HANSEN

SØSTRENE BISP GÅR DANS

De to biskopper, Marianne Christiansen og Tine Lindhardt, er værter for Søstrene Bisp på DK4. "At vi er to personer, for hvem kirke og kristendom er en hjertesag, lægger vi ikke skjul på, siger Tine Lindhardt. Foto: dk4.

To biskopper går tæt på politikere, kulturpersoner og gejstlige om deres forhold til tro, eksistens, kirke og samfund. "Søstrene Bisp" sendes på DK4.

To biskopper har kastet sig ud i en utraditionel rolle: At være tv-værter.

Biskopperne over Fyens og Haderslev Stifter, Tine Lindhardt og Marianne Christiansen, inviterer i "Søstrene Bisp" forskellige mennesker i studiet til en snak om tro og eksistens.

Programseriens titel er en let modificering af 80'ernes kendte satire

"Brødrene Bisp", hvor to biskopper syntes at de fik gjort for få gode gerninger og derfor anskaffede en Volvo for at køre ud og hjælpe folk i nød.

Søstrene Bisps tv-udsendelser vil uden tvivl også være til hjælp for mange. For de handler nemlig om det, som optager de fleste: Livets store spørgsmål.

SKER PÅ KLINGEN OM TRO

Sætter kristendommen i spil

Hvordan ser I jeres rolle som biskopper i forhold til at optræde i et program som Søstrene Bisp?

- Biskoppen er præst med en særlig funktion. En vigtig opgave er at forkynde evangeliet ved gudstjenester rundt om i stiftet og at opmuntre og inspirere præster og menighedsråd. Biskoppen har desuden en opgave i - sammen med andre - at sætte kristendom og tro i spil i forhold til mennesker og samfund. Det synes Marianne Christiansen og jeg, at programmet er en god ramme for, siger Tine Lindhardt og uddyber:

- Der er flere måder, flere sprog, så at sige, man kan tage i brug, når man præsenterer folkekirke og kristendom. Forkyndelse er ét sprog, diakoni et andet, undervisning et tredje, debat og samtaler et fjerde – mission og praksis kunne være et femte og sjette. Der er brug for det hele.

Mennesker med noget på hjerte

Og tro og eksistens er et centralt element i udsendelserne, fortæller biskoppen. Det blev aftalt med DK4, at programmerne også skulle have "en tredje stemme" i form af et citat, oftest enten fra Bibelen eller fra en salme.

- Bibel og salmer er således ofte med som en slags samtalepartnere. Desuden kommer gæsten mere på bane, idet salmevers og bibelcitater er valgt af gæsten, fortæller Tine Lindhardt.

Gæsterne har været forskellige. Nogle har deres udgangspunkt i en folkekirkelig sammenhæng. Andre har deres rod i en anden kirke eller tro. De to biskopper har bl.a. interviewet nu afdøde redaktør og debattør Erling Tiedemann, som var katolik, og Jair Melchior, som er rabbiner. Andre bekender sig ikke til nogen tro.

- Fælles for gæsterne er, at de har noget på hjerte!

Vinklen er tro og eksistens

Nogle udsendelser har nærmet sig debatprogrammer, som da Tine Lindhardt havde folketingsmedlem Karsten Hønge (SF) i studiet for blandt andet at drøfte forholdet mellem kirke og stat. Andre har lignet litteraturprogrammer, som da hun havde forfatter Josefine

Ottesen i studiet for at tale om hendes historiske romaner.

- Men vinklen er tro og eksistens, ikke primært debat eller litteratur, fastslår Tine Lindhardt.

Kan man mærke, at det er to biskopper, der er tovholdere?

- At vi er to personer for hvem kirke og kristendom er en hjertesag lægger vi ikke skjul på. Jeg håber, at seerne får stof til eftertanke om, hvad kristendom og tro er, og hvad det betyder for os som mennesker og samfund, siger Tine Lindhardt.

Stof til eftertanke

Og stof til eftertanke fik seerne, da biskoppen talte med en præst om, hvorvidt Gud kan tåle, at man bliver vred på ham. En anden gang talte Marianne Christiansen med en gæst om det, der sker, når man synger salmer sammen.

Alligevel vil Tine Lindhardt ikke betegne udsendelserne som "kristne":

- Gæsterne er ikke nødvendigvis kristne. Det er faktisk ikke noget, vi spørger om, for fokus er tro og eksistens, og jeg håber bestemt, at mennesker, som måske ikke umiddelbart vil kalde sig kristne, kan få glæde af udsendelserne.

>> SØSTRENE BISP

Biskopperne Marianne Christiansen og Tine Lindhardt skiftes til at være vært i DK4's programserie om tro, etik og meget andet mellem himmel og jord. Serien er et samarbejde mellem DK4, Haderslev stift og Fyens stift og kan ses på DK4.dk, Haderslevstift.dk og Fyensstift.dk.

505 tusind så Nytårgudstjenesten på DR1 fra Viborg Domkirke.

18 minutter varer Morgenandagten på P2, der kan høres alle hverdage på DAB og net.

KRONIK AF BIRGITTE STOKLUND LARSEN

Når tro er noget, de andre har

Medierne beskriver verden, men skriver samtidig vores fælles fortælling. Der er brug for, at flere gode journalister anfægter den fortælling om religion, som breder sig i disse år: at religion er noget sært og noget, "de andre" har.

En norsk forsker undersøgte for nylig, hvilken rolle religion spillede i skandinaviske mandeblade af typen M! Magasinerne skrev forbløffende meget om religion, men typisk sådan, at religion var for "de andre": for kvinder eller fanatikere. Forskeren havde trods sine grundige studier ikke kunnet opdrive bare en enkelt "normal", skandinavisk mand med et selvfølgeligt forhold til religion i bladene. Hendes konklusion var, at religion ganske enkelt ikke hører med til selvbilledet for magasinernes målgruppe.

Skævt og eksotisk

Tendensen kan genkendes i andre medier: Den store fortælling i disse år er, at

10 gange flere gudstjenester på DR TV end for 10 år siden. 124 timer i 2015 mod kun 11 i 2005.

800 tusind danskere så Før Søndagen og tv-gudstjenesten i mindst fem minutter i løbet af 2016.

religion er noget, de andre har. Det kan være harmløst eller eksotisk, lidt skævt og interessant, forvist til de sidste minutter af TV Avisen. Men det kan også være grumt, som når seksuelle overgreb i et frikirkemiljø afdækkes - eller farligt, som da TV 2 sidste år dokumenterede, hvordan man i en moske i Aarhus havde sin helt egen opfattelse af ret. Det var en dokumentar, der åbnede for en vigtig diskussion om parallelsamfund og nichekultur.

Historien om den aarhusianske moske er en historie, som har fået politiske konsekvenser. Kort før jul blev den såkaldte "forkynder-lov" eller "imam-lov" vedtaget af et bredt flertal i Folketinget, og den indebærer bl.a., at der indføres specifikke begrænsninger i ytringsfriheden i forbindelse med religiøs oplæring. Kontroversielle fortællinger fra Det Gamle Testamente eller Koranen kan stadig læses op, men når præsten eller imamen løfter blikket for at fortolke skriften, skal tungen holdes lige i munden. Det, der uden konsekvenser kan siges på tv eller skrives i avisen, er kriminelt, hvis det siges i kirken, moskeen eller synagogen som led i en religiøs oplæring. Det religiøse skilles med andre ord ud som et område med særlige regler, et eksotisk og potentielt farligt reservat.

Mistanke mod mindretal

Det kaster et mistænkelighedens skær over hele området. Mistænkeliggørelsen rammer i første omgang religiøse mindretal som muslimer og jøder. Men heller ikke majoritetsreligionen går fri, hvis det religiøse udgrænses og gøres til noget sært og noget særligt og ikke noget alment menneskeligt, et område med et sprog for det forunderlige og det svære, et sprog for det umulige og for alt det, der ikke går op.

Udskilningen af det religiøse kan få store konsekvenser på en lang række områder. Det gælder også lokalt, hvor der mange steder ellers er tradition for samarbejde mellem kirker, foreninger og institutioner - til fælles bedste. Det kan føre til yderligere marginalisering og - hvis sansen for sammenhængen

mellem religion, historie og identitet glipper - give ringe vilkår for reel religionsfrihed. Grundtvig opfattede religionsfriheden som den mest grundlæggende frihedsrettighed, fordi den angik det, der vedkom mennesket allermost. Sådan opfattes religionsfrihed ikke længere.

Journalister bør gå imod strømmen

De fleste medier er sekulære, og sådan skal det være. Det er ikke mediernes skyld, at det religiøse udgrænses, og det er ikke medierne, der tager troen fra mennesker. Medierne beskriver verden, men skriver samtidig også vores fælles fortælling. Og der er brug for, at flere gode journalister anfægter den fortælling om religion, som breder sig i disse år, at religion er noget sært og noget, "de andre" har.

Der er mange gode grunde til, at journalistikken også skal gå bag om religion. Afdække og dokumentere, hvor religion mest af alt handler om magt eller kontrol eller er et spørgsmål om penge, politik eller sex. Moskeen i Aarhus er ikke det eneste eksempel på radikaliserings i Danmark, og mandeblade som M! er ikke alene om at levere kapitler til den store fortælling om, at religion er noget, de andre har. Men det ville være opløftende, hvis der var flere, der gik mod strømmen.

» BIRGITTE STOKLUND LARSEN

er generalsekretær for Det Danske Bibelselskab. Hun er både teolog og journalist og har tidligere været redaktør af hhv. Dansk Kirketidende og Kristeligt Dagblad.

AF MIKAEL ARENDT LAURSEN

Nyhedsvært gør engageret

Erkan Özden har udrustet 30.000 unge til bedre at kunne vurdere etiske dilemmaer og forholde sig kritisk til nyheder på sociale medier. Han får en buket for projektet I sandhedens tjeneste.

» ERKAN ÖZDEN

Erkan Özden er dansk journalist med kurdiske rødder i Tyrkiet og har været ansat på DR siden 2003. Han har været vært på DR2 Udland og nyhedsoplæser for TV Avisen, hvor han tillige har været redaktionssekretær.

Kilde Wikipedia

Studevært Erkan Özden får KLF, Kirke & Mediers buket for initiativet I sandhedens tjeneste, der opfordrer unge til at være kritiske mediebrugere.
Foto: Henrik Lundahl Revshøj.

rede unge mediebevidste

Et russisk, atomdrevet skib kolliderer med et dansk skib i Kattegat ikke langt fra Aarhus. Hvordan bør DR dække katastrofen? Hvilke billeder må vises? Og hvordan forholder man sig til de mange mobilbilleder og -film, der strømmer ind på redaktionen?

Scenariet er en case, som journalist og nyhedsvært Erkan Özden præsenterer for danske skoleelever for at give indblik i de etiske dilemmaer, Danmarks Radio jævnligt står over for. Han ønsker samtidig at få de unge til at tænke over sandhedsværdien i det, de ser, hører og læser – ikke mindst på sociale medier.

- Formålet har været at gøre disse fantastiske unge mennesker lidt mere kritiske, så de bliver bedre til at tage stilling til alt det, de ser på nettet. De bliver jo bombarderet med tusindvis af nyheder hver evig eneste dag, fortæller han.

30.000 skolelever med

Det initiativ får Erkan Özden en buket for. KLF, Kirke & Medier giver hvert kvartal en buket til et medie eller en medieperson, som går i brechen for god etik og formidling af kristne værdier.

- Tusind tak for buketten! kommer det spontant fra Erkan Özden, da vi møder ham i nyhedsstudiet i DR Byen for at overrække ham buketten for hans arbejde med projektet I sandhedens tjeneste.

I 2016 blev der afholdt 41 workshops med mere end 30.000 deltagere fra skoler i hele landet.

- I bund og grund er I sandhedens tjeneste en workshop, men i virkeligheden er det en nyhedsudsendelse, som vi afvikler sammen med de unge, fortæller Erkan Özden. - Hele nyhedsteamet var med ude, og så afviklede vi simpelthen sådan en udsendelse i en time, hvor de unge så skulle være med til at sige ja eller nej. Skal vi vise billederne, eller skal vi ikke? De mange workshops blev holdt i Randers, Aarhus, Sønderborg og i DR Byen i København.

Er det hot eller not?

Hvad har givet dig stof til eftertanke i forløbet?

- Det der slår mig allermest er, at jeg har fået afkræftet

mange af mine fordomme. Jeg kom nok ud med en fordom om, at de her unge nok ikke rigtigt gad. At de ikke gik så meget op i samfundet. Og det passer simpelthen ikke.

- De unge har også et lidt andet perspektiv på det her med nettet. De kan gennemskue andre sammenhænge. Mens vi kigger på, hvem kilden er, så vurderer de, om det kan være rigtigt, at en nyhed er blevet retweetet seks hundrede gange eller blevet delt hundred tusindvis af gange. Det kan ikke passe. Sådan en nyhed bliver typisk kun delt så og så mange gange. Det er en del af deres naturlige univers, at de har føling med, hvornår noget er hot eller not.

Hvad hvis det var din mor?

Og casen om kollisionen med det russiske skib, gav en rigtig god diskussion med de unge, fortæller Erkan Özden.

- Skal vi vise billeder af sårede? Spontant opstår der altid en enorm folkevandring i salen over mod ja-skiltet, fordi mange mener, at sandheden skal ud. Hvad nu hvis det var din mor, der lå der? Så tænker de sig lige om en ekstra gang.

Erkan Özden fortsætter:

- Vi har også et andet dilemma, hvor nogle unge mennesker tager ud mod skibet og livestreamer via deres telefoner. Men har vi ikke et ansvar for de her mennesker? Vi skal kunne stå inde for det, vi laver.

Tænk dig om!

Han håber, at de unge opdager, at DR faktisk kan noget.

- Og så er min ambition altså også, at de bliver bedre til at slå automatpiloten fra, så de stopper op, når de ser en obskur, mærkelig nyhed, og tænker sig om. De skal være kritiske brugere simpelthen.

Han håber, projektet kan fortsætte i en eller anden form i 2017.

- Responsen har jo været overvældende, slutter Erkan Özden, som tydeligvis brænder for at ruste de unge til at begå sig i en hektisk medievirkelighed.

*Der skal være plads til smalle programmer og råd til også at lave dybdeborende journalistik i et lille sprogområde som det danske, mener medlem af KLF's landsstyrelse, Kim Borregaard Eriksen.
Foto: Henrik Lundahl Revshøj.*

KOMMENTAR AF KIM BORREGAARD ERIKSEN, LANDSSTYRELSES MEDLEM I KLF, KIRKE & MEDIER

Danske frihedsværdier skal formidles – også i fremtiden

Public service bør ikke overlades til markedet, mener KLF, Kirke & Medier. Der skal stadig være råd og plads til uafhængig og dybdeborende journalistik om selv smalle emner.

Public service-debatten kan for alvor bringe sindene i kog hos os danskere. Hvorfor betale for de mange kanaler, når bare der er noget for mig!

Ved sidste medieforlig blev der nedsat et "public service-udvalg", der skulle se på public service de kommende 10 år. Udvalget kom frem til fem fremtidsscenarier:

1. Public service overlades til markedet
2. Public service består – men institutionerne forgår
3. Public service koncentrerer hos DR
4. Public service begrænses
5. Public service styrkes på dansk

Disse scenarier skal så danne rammen for drøftelsen fremadrettet.

Et stærkt public service

KLF, Kirke & Medier ønsker et stærkt og synligt public service også i fremtiden. Det er tydeligt, at programmer, som repræsenterer danske værdier og sprog, er langt ringere repræsenteret på kommercielle kanaler end på public service-kanalerne. Og den uafhængighed, som DR og TV 2 har i forhold til deres nyheds- og dokumentarformidling, er vigtig for at bevare danske værdier.

Vi tager derfor skarpt afstand fra det scenarie, hvor public service overlades til markedet. Danmark er det land i verden, hvor der er mindst korruption, og hvor vi føler os mest sikre og frie. Det er værdier, som vi gerne vil værne om. Og det skal der blandt andet

værnes om gennem vores public service-medier, der altid er vagthund overfor magthaverne.

Konkurrence beforder kreativiteten

Scenariet, hvor medieinstitutionerne - DR og TV 2 - forsvinder, kan vi heller ikke gå ind for. Det har stor betydning for vores samfundsudvikling og kontinuiteten i vores kulturformidling, at der er plads til dybdeborende journalistik. Medier skal kunne prioritere nogle emner højere end andre og uden politisk indblanding. Det er en besnærende tanke at koncentrere public service hos DR. Men vi mener, det er sundt for DR at få lidt konkurrence, og det har mediehuset fået af TV 2. Med to public service-mediehuse sikres vi større mangfoldighed. Og hvordan forestiller man sig, at det regionale styrkes ved at nedlægge de regionale stationer som selvstændige enheder? Der er jo stor grøde i regionerne, og vi ser spændende initiativer, som bringer stationerne tættere på os brugere.

Det må gerne koste noget

Grundlæggende ønsker KLF, Kirke & Medier ikke, at public service skal begrænses. Vi mener, at der i et samfund som vores skal være råd og plads til smalle programmer. Det er vigtigt at kunne lave flotte dramaproduktioner, dybdegående journalistik og danske dokumentarer om vores samfund, kultur og værdigrundlag. Det koster ekstra at være et lille sprogområde, og det skal vi være villige til at betale for.

» DR NORDJYLLAND INVITEREDE KLF TIL ETIK-DEBAT

Netværk Nordjylland var med, at P4 Nordjylland inviterede 200 elever fra Vesthimmerlands Kommune til workshop i kildekritik og nyhedsproduktion. I Sandhedens Tjeneste hedder projektet, hvor over 30.000 folkeskoleelever landet rundt prøver kræfter med nyhedsproduktion og stilles overfor etiske dilemmaer i formidling af troværdige nyheder. Britta Eckhardt fra Netværk Nordjylland var med:

- Det er et rigtig godt tiltag! De fortalte blandt andet, hvor let det er at manipulere med nyheder, og advarede eleverne mod at tro på alt, hvad de læser på Facebook via deres mobiltelefoner.

» SØNDERJYDER PÅ STUDIETUR TIL AARHUS

Netværk Sønderjylland er udvidet med Kolding og Fredericia kommuner og tager på studietur til DR i Aarhus i maj, fortæller netværksformand Lars-Peter Melchiorson. Netværket er ved at opdatere medlemslisterne og indsamler nu mailadresser på medlemmerne. Den 9. maj arrangeres en netværkstur til Aarhus, hvor deltagerne bl.a. skal besøge Aarhus Domkirke og få en rundvisning i Danmarks Radios studier.

» TAK FOR DR'S MEDIEGUDSTJENESTER

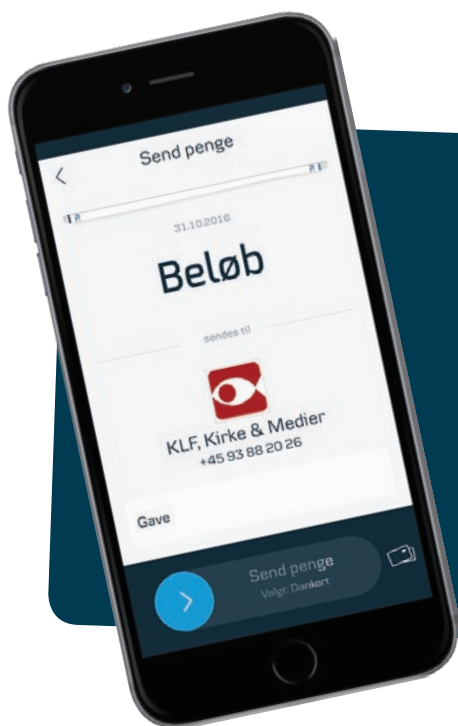
- Vi finder, at både radio- og tv-gudstjenesterne hver på sin måde har store fortjenester, og vi vil gerne udtrykke vor tak over for DR for at holde disse i hævd, skriver Esther Schultz Nielsen, formand for KLF's Netværk Øresund, i et debatindlæg i Kristeligt Dagblad. Netværket opfordrer DR til at bevare Højmessens på P1 i nuværende format:

- Den korte introduktion forud for gudstjenesten giver et fint indblik i den kirke og det sogn, hvor radioen så at sige er gæst, skriver hun i indlægget den 12. december 2016.

» STØT KLF PÅ MOBILEN

Du kan støtte KLF, Kirke & Medier via MobilePay. Netop nu ønsker KLF sig økonomisk hjælp, så arbejdet med at sikre kirke- og trosstoffet i medierne kan fortsætte. Du giver en gave ved at overføre et beløb til mobilnummer

93 88 20 26

P1'S PROGRAMMER OM TRO, ETIK OG EKSISTENS

Ud over løbende dækning og debat i P1 Morgen, P1 Debat, P1 Eftermiddag og P1 Orientering sendes følgende magasiner - og en transmission - hver uge:

Mennesker og tro

Mennesker og tro er et samtaleprogram i troens rum, hvor både den personlige tro og forskellige gruppers tro, værdier, livserfaring, moral og etik kommer til orde. Vært er Anders Laugesen. Sendes tirsdage kl. 11.30-12.00.

Tidsånd

Tidsånd er P1's nye program om historie og tro. Om hvor vi kommer fra, og hvor vi er på vej hen. Hver uge udfordres en aktuel gæst på holdninger til og viden om værdier, ideer, historie og religion. Programmet afløser Religionsrapport. Vært er Christoffer Emil Bruun. Sendes onsdage kl. 09.05 - 10.00.

Supertanker

Supertanker er en videreudvikling af programmet Eksistens og omhandler filosofi, etik, moral og eksistens. Filosofi kommer helt ned på jorden, når livets store spørgsmål behandles med undren og nysgerrighed. Det er et program, hvor filosofi bliver levende og vedkommende. Vært er Carsten Ortmann. Sendes torsdage kl. 10.03 - 11.00

Radiogudstjeneste

På alle søn- og helligdage transmitterer P1 en gudstjeneste fra en af landets folkekirker. Jævnligt sendes der også fra andre kirke- og trossamfund. Sendes søndage kl. 09.54 - 11.05.

Geetisk råd

Dansk-afghanske Geeti Amiri hjælper unge med udfordringer på grund af et liv mellem forskellige kulturer. Erfarne folk inddrages i programmet. Sendes søndage kl. 11.05 - 12.00.

KALENDER

Vær helt opdateret på aktiviteter i dit KLF-netværk på www.klf.dk/kalender.

RETTELSE

I sidste nummers artikel om TV 2 Østjylland vises et billede af direktør Inga Vind, og ikke programchef Eva Kvist, som er interviewet i artiklen. Vi beklager.

RADIOGUDSTJENESTER

Højmassen sendes fra kl. 9.55 til 11.05 på P1. Se mere på dr.dk/radiogudstjenesten.

DATO	STED	PRÆDIKANT
5. feb	Lindevang Kirke	Christiane Gammeltoft-Hansen
12. feb	Skywalk Randers, frikirke	Jakob Lundager
19. feb	Holmens Kirke	Ikke oplyst
26. feb	Aarhus Domkirke	Henrik Wiig-Poulsen
5. marts	Frihavnskirken	Rikke Juul
12. marts	Løgumkloster Kirke	Sten Hårløv
19. marts	Sorø Klosterkirke	Kristian Østergaard
26. marts	Garnisons Kirke	Claus Oldenburg
2. april	Vestervig Kirke	Claus Nybo
9. april	Sct. Ansgar, katolsk	Biskop Kozon
13. april	Helsingør Domkirke	Steffen Ravn Jørgensen
14. april	Helsingør Domkirke	Anders Kingo
16. april	Helsingør Domkirke	Lise-Lotte Rebel
17. april	Helsingør Domkirke	Kirsten Winther
23. april	Thorsager Kirke	Jørgen Gleerup
30. april	Bering Valgmenighed	Kjeld Holm

STØT KLF'S ARBEJDE!

Vil du stå sammen med os i arbejdet for, at kristendom og god etik stadig præger mediebilledet? Så send en gave på Netbank 9402 3277550 eller støt via MobilePay

93 88 20 26

Vi har i 2017 brug for mindst 350.000 kroner, for at vi kan holde et højt aktivitetsniveau i foreningen og være en relevant dialogpartner for medierne. Gaver til KLF, Kirke & Medier er fradragsberettigede. Oplys blot cpr. nr.

KONTINGENT

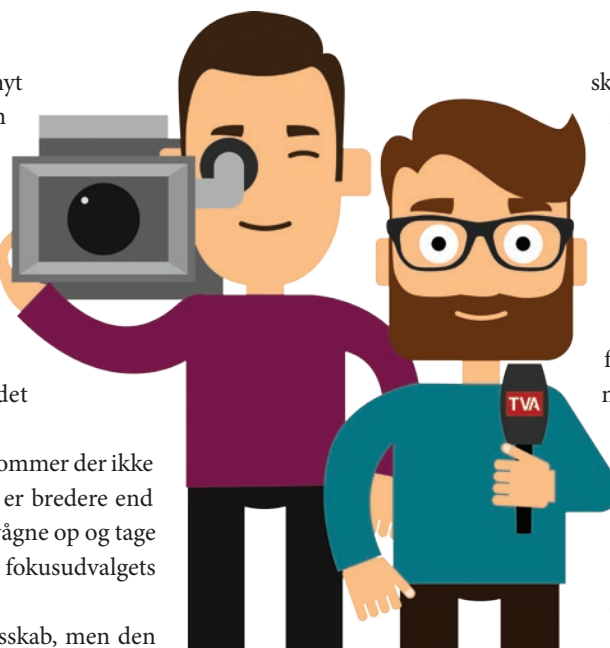
Kontingent for medlemskab af KLF, Kirke & Medier i 2017 er 220 kr. for enkeltmedlemskab og 340 kr. for familiemedlemskab. Kontingentet vil blive opkrævet 1. marts 2017.

Nyt fokusområde: Kirke i medierne – Medierne i kirken

Medierne bør afspejle kirkelivet, og kirkerne skal blive bedre til at samarbejde med medier. KLF, Kirke & Medier hjælper de to til at tale sammen.

KLf, Kirke & Medier har valgt nyt fokusområde frem til udgangen af 2018: Kirken i medierne – Medierne i kirken. Målet er at inspirere medierne til at dække kirke og kristendom som en naturlig del af public service og inspirere kirkerne til i højere grad at samarbejde med medierne om at udbrede de kristne værdier, som det danske samfund bygger på.

- Hvis der ikke er public service, kommer der ikke kirke i medierne. Men perspektivet er bredere end som så. Kirken har også brug for at vågne op og tage ansvar for at få sit budskab ud, siger fokusudvalgets tovholder, Kim Borregaard Eriksen. Kirken er bedst i det virkelige fællesskab, men den

skal også være synlig i mediebilledet for ikke at forsvinde ud af folks bevidsthed.

- Ellers bliver det ”ude af øje, ude af sind”, siger han.

KLF vil tale med både medier og kirker for at få så meget kirke som muligt i medierne:

- Det handler om public service, ja, for kirken hører naturligt med i mediebilledet. Men det handler også om, at kirken viser vilje til at tænke nyt. Med fokus på Kirken i medierne – Medierne i kirken er vi med til at bevare de kristne værdier i vort samfund, slutter Kim Borregaard Eriksen.

Satellit-tv giver **håb** til millioner i Mellemøsten

SAT-7 bygger bro, viser menneskeværd og formidler det kristne budskab over hele Mellemøsten og Nordafrika. KLF bakker op.

KLF, Kirke & Medier har gennem en årrække støttet den mellemøstlige, kristne tv-station SAT-7, som med sine fem kanaler ifølge en omfattende undersøgelse ses af 21,5 millioner seere på tyrkisk, arabisk og farsi.

Programmerne handler om kristendom, trosoplæring og undervisning og er med til at formidle viden om det at være kristen ud til en del af verden, hvor andre veje til mission er lukkede.

Andre programmer forsøger at bygge bro mellem kristne og muslimer eller hjælper kvinder til at se, at de har ret til et værdigt liv i et mandsdomineret samfund.

Samtidig får de kristne minoriteter i disse overvejende muslimske

lande adgang til åndelig inspiration, som de ellers er afskåret fra. Mange kirker i Europa oplever, at flygtninge, der ønsker at blive døbt, blandt andet har mødt det kristne evangelium via SAT-7, inden de blev en del af et kristent fællesskab.

- For en kristen mediebrugerorganisation som KLF giver det på alle måder mening at støtte netop SAT-7, og det vil vi også gerne opfordre vores medlemmer til at gøre.

- Stationen giver håb til mennesker i dyb krise. Det viser tusindvis af breve, mails og beskeder på sociale medier, fortæller generalsekretær Mikael Arendt Laursen.

AF REDAKTØR SVEND LØBNER

Til lavmesse i et lille hjørne af dansk kirkeliv

Det lykkedes for DR at transmittere en gudstjeneste fra et privat hjem, så nærvær, varme og en god atmosfære trængte ud til lytterne gennem radioen

Hvilken overraskelse, da DR henvendte sig for at lave en gudstjenestetransmission fra vores huskirke! Hørte jeg rigtigt? Plejede de ikke at sende højstemte højmesser fra landets folkekirker? Jo, men nu ville DR åbenbart helt ud i hjørnerne af dansk kirkeliv. Og journalisten forberedte lytterne:

- Her har vi normalt kirkeklokker, men ikke i dag. I dag er det ikke højmesse, men "lavmesse" i den forstand, at her er hverken kirkebygning, alter, liturgiske ritualer eller definerede gudstjenesteroller. Vi skal på besøg i en huskirke.

Efter et præludium afklirrende kaffekopper og lyden fra småsnakken og sprøde rundstykker, bliver guitaren stemt og sange sunget rundt om kaffebordet. Skriftlæsningen går på skift mellem deltagere, som også kan byde ind med fri bøn, spørgsmål og kommentarer undervejs. Og når det er tid til nadver, fyldes der solbærsaft i glassene, og et rundstykke brækkes i små dele.

Den uformelle gudstjenesteform er en udfordring for DR's teknikere, der var mødt op allerede klokken 7.00 i en splinterny OB vogn med en mildest talt voldsom 64 kanals-mixer til brug ved optagelse af

store klassiske koncerter. Med godt humør og kvikke bemærkninger bliver mikrofoner sat op i stuen og knappenålmikrofoner delt ud til dem, der efter planen skal tale mest.

En af dem er huskirkens vært, hvis prædiken er det eneste, der kan få samlingen til at ligne en ganske almindelig gudstjeneste i folkekirken. Men det får prædikanten ødelagt, da han vil synge en sang midt i det hele. Sangen bliver hurtigt og behændigt mikset i OB-vognen og tilsat en anelse rumklang for at dække over de værste fejl. Og det samlede resultat bliver rigtig godt, hvis man skal tro de mange kommentarer på mail og Facebook efterfølgende:

"Det var dejligt, oplivende, inspirerende og - ærligt."

"Det hele var ægte og medrivende med et klart evangelisk budskab."

"En god stemning og varme trængte igennem..."

Og dermed fandt Danmarks Radio på en anderledes måde at opfylde en af sine public service-forpligtelser på: at give indblik i en lille afkrog af dansk kirkeliv.

Næste magasin: Tema: Medier med omtanke

Hvordan taler vi om hinanden? Taler vi ned eller op, ud eller ind, ja, hvad betyder præmis, diskurs, vinkel og sprogbrug for mediers gengivelse af virkeligheden?

Det vil vi se på i næste nummer af Kirke & Medier, som udkommer den 9. maj 2017.

